

dette først er forudsat, er der dog virkelig overmaade megen Billighed, der taler for, at de yngre blive tagne til Tjeneste frem for de ældre. Derfom nu Udskrivningen var af meget stort Omfang vil jeg erkjende, at Betænklichkeiten derved vilde vore; man vilde da maaskee komme til af de befarne Grader at tage Personer, der allerede flere Gange havde været udfkrevne til Søkrigstjeneste, medens man maaskee vilde forbigaae Andre, som ikke før havde været udfkrevne, som hidtil vare gaaet fri for al Militairtjeneste. Men Udskrivningen er i sig selv saa ringe, at man ikke kommer meget høit op i Aldersklasserne, og derved forebygger man ogsaa den Omstændighed, at man skulde kunne udsættes for at tage Folk, der havde været hyppigt udfkrevne. De fleste af disse kunne ikke være udfkrevne til Krigstjeneste meer end nogle faa Gange, og altsaa langt fra have gjort det Antal Tøgt, som hidtil har været bestemt som Maximum, nemlig 8. Dette med Hensyn til de Grunde, som have været anførte mod at optage nye Regler for Udskrivningsordenen i dette Udkast. Jeg troer dog, at der ikke alene er en stor Mængde Billighedsgrunde, der tale derfor i nærværende Tilfælde, men at det næsten er en Nødvendighed, og er man først kommen til Erkjendelse heraf, seer jeg ikke, hvorfor ikke ogsaa de Bestemmelser, som hidtil have været gjældende, og som have Lovskraft, skulde kunne forandres ved en ny Lov, allerhøjest da den Lov, hvorved de skulde hæves, dog kun kan være Forløber for en fuldstændigere Lov, som hæver de ældre Bestemmelser.

Jeg skal endnu tillade mig at tilføie nogle Bemærkninger med Hensyn til Detaillen af de Bestemmelser, som Udkastet indeholder. Det er af den høitagtede Taler der havde Ordet, udhævet, at det ikke var tilstrækkeligt begrundet, at Udeblivelse fra Sessjonen skulde, saaledes som foreslaaet, bewirke forlods Udskrivning ubestemt. Jeg maatte tillade mig i saa Henseende at bemærke, at der tidligere Intet kunde være til Hinder for at der ansattes enten forlods Udskrivning eller Mulkt for Udeblivelse fra Sessjonen. Sessjonen blev først bekyndt gjort i det sidste Dieblif, førend det var fornødent at afholde den, og Reglerne, der gjaldt

for Udskrivningen vare i og for sig selv saaubestemt, at Ingen af dem, der skulde møde paa Sessjonen, med nogenlunde Sikkerhed kunde forudsee, om de vilde blive udfkrevne eller ikke. Ganste anderledes forholder det sig nu, naar man først i den lovgivende Forsamling skal diskutere Udskrivningsloven, hvorved det altsaa længe forud maa blive de Paagjældende bekyndt, at Udskrivningen skal finde Sted, og dernæst, dersom der foreskrives Regler for Udskrivningsordenen, vil det blive dem bekyndt, hvilke Udskrivningspligtige der ville komme til at staa først for Tour. Ja, det var egentlig de Bemærkninger, som den høitagtede Taler gjorde mod, at Forhyring ikke skulde fritage dem, der møde paa Sessjonen, som dette gjælder. Naar nemlig Alle forud vidste, hvem der skulde udfskrives paa den forestaaende Sessjon, saa vilde naturligviis de Aldersklasser, som vilde være Udskrivning underkastede, strax søge at blive forhyrede, og der vilde paa denne Maade maaskee slet Ingen blive tilbage af dem, man havde gjort Regning paa, da det ikke vilde være saa vanskeligt at skaffe sig Forhyring, thi de vilde jo naturligviis være tjente med en langt lavere Hyre, naar de derved kunde fritage sig for Udskrivning, — og man vilde altsaa udsætte sig for, at en stedfunden Forhyring til ringe Priser vilde tilintetgjøre de Planer, som vare lagte for Udskrivningen. Udeblivelsen fra Sessjonen kunde ikke godt modvirkes, uden ved en saadan Bestemmelse som den, her er foreslaaet; thi, naar det kunde afgjøres med en ringe Mulkt, saa vilde Mangfoldige være meget bedre tjente med at betale Mulkten end med at møde paa Sessjonen. Det er dog imidlertid meget rigtigt, at man holder strengt over, at Enhver, der er pligtig til at møde paa Sessjonen, ogsaa opfylder denne Pligt. Ellers kan der ikke holdes Orden i Rullerne, og navnlig kunne de forskjellige Forfremmelser, som finde Sted paa Sessjonen i Befarenhedsgraderne, ikke blive udførte, naar ikke de Paagjældende møde, for at afgive Forklaring om, hvor de have faret i de sidste Aar. Naar der nu slet ingen anden Grund var for dem til at møde, end blot at angive denne Befarenhed, saa kunde man befrygte, at de ikke vilde lægge synderlig Vægt paa, om de mødte eller